

Publicerad 2009-06-17 14:40 av Sabina "ops"

tid som varit men aldrig försvinner inom mig

överlever jag natten?

dagen har varit lång eller dagar kanske jag ska säga
vågar inte sova vet inte vad som händer då
blir jag bunden blir jag tejpad för munnen
vaknar av att det sticker
vaknar av ett slag i magen
vaknar av ett hugg och en otrolig smärta

går i genom dagen
har jag sagt eller gjort nått fel
varit ute med barnen för länge
handlat har jag det nä fick inte så var det
middan ja det är strax klar men om den duger vet jag inte
det märker jag
blir det en svart blick då vet jag vad jag har att vänta
det vänder sig i magen
oron inom mig kommer
vet att han kommer att hitta nått fel på mig eller nått annat
barnen var är dom ?bäst att få dom sysselsatta i deras rum
innan han kommer....
så dom slipper i alla fall det första
dom första slagen....

hör bilen komma tar ett djupt andetag kollar att dörren till barnens rum är stängd
går till spisen och väntar....
pang där åkte dörren i gen
vänder mig om och säger maten är stax klar
han kommer i mot mig ser hans blick
han har nått i handen men vad?
han trycker upp mig mot diskbänken och håller en kniv under min haka
och säger
hörde du var ut i dag du var ute och gick och du har pratat med folk
tror du inte jag vet skriker han och trycker kniven hårdare
försöker få fram ett ord men sen smäller det
en knytnäve i magen och jag sjunker i hop
och sen en spark i magen
svartnar för ögonen
hör barnen gråta han skriker åt dom att gå på sina rum
försöker ta mig upp han sitter där på stolen och säger att han vill ha mat nu

ännu en dag /kväll/natt av slag

och inte veta om det blir en ny dag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sabina "ops" med Poeter.se id #28587 innehar upphovsrätten